

- Jézus tanít – nemcsak szóban. Ebből a jelenetből is „tanulnak valamit” arról, hogy Ő ki és milyen.
- Jézust a farizeusok / írástudók már eddig is többször támadták. Most is nyilvánvaló, hogy nem valódi érdeklődéssel fordulnak hozzá (akkor ők is hallgatták volna).
- Azt már látták, hogy Jézus a szombatot másképpen tartja meg, mint ők. Ezért most is a törvényre hivatkoznak (ha igent mond... ha nemet mond...). Azért teszik, „hogyan vádolhassák Őt”.
 - o Ma mi mindennel vádolják Jézust / Istent? „Hol volt, amikor ez és ez a baj történt”; „Ha van, akkor a követői miért nem teszik ezt vagy azt” – szociális munka, mindenki „befogadása”; „miért van szétszakadva az egyház” stb. „Miért nem tesz igazságot”.
 - o Jézusnak nem lehet utasításokat adni, nem lehet sürgetni. Akkor tesz valamit, amikor annak „eljött az órája”.
 - o Sokszor nem is felel. Kánaáni asszony: először nem szól, aztán kutyanak nevezi. Nem felel Pilátus minden kérdésére; Heródesnek...
 - o „Igen – nem – várj” feleletek (közlekedési lámpa), valódi imádságokra, amikor Úrnak ismerjük el, és nem mi akarjuk megmondani, hogyan kell megoldania a problémánkat. Azt is jobban tudja, hogy mi a problémánk.
 - o Nem felel, ha nem tartjuk Őt Úrnak, fölöttünk állónak, ha a magunk elképzeléséhez ragaszkodunk, „jobban tudjuk”.
- A farizeusok / írástudók jól tudják a törvényt: halálbüntetés (de csak félig akarják alkalmazni, a férfit nem viszik oda).
 - o Az ő szemükben Jézus az „elsőrendű vádlott”, az asszony csak eszköz. Nem számít, hogy meghalhat, nem számít a törvény (teljes) betartása sem, a cél az, hogy Jézust vádolhassák (és elítélhessék).
- De Jézus elítélésének még „nem jött el az órája”. Most még felel: úgy, ahogy csak Ő tud, olyat mond, amire senki sem gondolt.
- Nem tudjuk, mit ír a földre.
 - o Ez az egyetlen bibliai tudósítás arról, hogy Jézus ír valamit – bár mondhatjuk, hogy a parancsolatokat is Ő, Krisztus írta rá a kőtáblákra. (Lehet, hogy most is parancsolatokat írt le?)
 - o Jézus egyébként az írást (a bizonyágtételt) emberekre bízta (2Pt 1,21).
- „Aki közületek nem bűnös” – „aki ebben a bűnben nem bűnös”.
 - o Kimennek: nemcsak általánosan látták meg a bűnösségüket, hanem konkrét bűneiket is meglátták. Nekünk sem elég azt mondanunk, hogy „minden ember bűnös, én is”. Jézussal találkozáskor (ígét olvasva, igehirdetést hallgatva) Ő konkrét bűnökre is rámutat.
 - o Az asszony ott marad. Ő is meglátta (ill. tudta a törvényből), hogy bűnös, halált érdemel. Aki ezt látja, az megkapja Jézustól a bocsánatot, ha kéri. (Az asszony nem szólt, de Jézus tudta, mit gondol.)
 - o A bocsánat olyan valóságos, hogy nemcsak a vádlók, de a vádak is eltűnnek („senki sem ítél el”). Az asszony elfelejtette, megbocsátott a vádlóinak.

- „Én sem ítélek el” – felmentés teljhatalommal. „Az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön” – egyedül neki, mert Ő Isten; mert Ő maga veszi magára a bűneinket. Az Ő bocsánata nem olcsó. Erre gondoljunk, amikor bocsánatot kérünk, és amikor megbocsátunk valakinek.
- „Eredj el, és többé ne vétkezzél” – van kísértés, de „van erő Jézusunk vérben”, és van kegyelem, ha vádolnak – akár jogosan is.

Jn 6,37 „Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.”